

Understanding the Links Between Parental Attachment and Relational Identity in Adolescents: A Study on Emotional Attachment

Sepideh Parsa¹, Parisa Sadat Seyed Mousavi^{2*}

1-Graduate of the Family Research Institute, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

2-Assistant Professor, Family Research Institute, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

OPEN ACCESS Research Article

*Correspondence: Parisa Sadat Seyed Mousavi *
p-mousavi@sbu.ac.ir

Received: May 5, 2025
Accepted: July 12, 2025
Published: Summer 2025

Citation: Parsa, S, Seyed Mousavi, Ps. (2025). Understanding the Links Between Parental Attachment and Relational Identity in Adolescents: A Study on Emotional Attachment. *Journal of Psycho Research and Educational Studies*, 3(2): 74-92.

[doi.org_ 10.71610/psych.2025.1197343](https://doi.org/10.71610/psych.2025.1197343)

Abstract

This study examines the intricate relationships among parental attachment, emotional attachment, and relational identity in adolescents. Utilizing a sample of 240 high school students aged 15 to 18 from Arak, Iran, the research highlights the mediating role of emotional attachment and the moderating effect of relationship duration. Notably, the findings indicate a significant positive correlation between parental attachment and emotional attachment across genders, with a pronounced association between emotional attachment and relational identity among females. Furthermore, emotional attachment is shown to partially mediate the relationship between parental attachment and relational identity. The results suggest that longer relationship durations contribute to increased emotional attachment and commitment, underscoring the critical influence of both parental and peer relationships on adolescent identity development.

Key words: Parental Attachment, Romantic Attachment, Identity Development, Adolescents, Relational Identity.

Extended Abstract

Introduction

Adolescent development is critically influenced by attachment relationships, particularly with parents and peers. Parent-child interactions naturally become less frequent and more conflictual during adolescence, yet the quality of these relationships remains crucial. Tensions in these relationships can negatively impact social and emotional development, potentially creating difficulties in future relationships. Previous research has demonstrated that paternal attachment style is a significant predictor of a child's attachment style, with insecure paternal attachment linked to insecure child attachment. The father's attachment style plays the most important role in determining the child's attachment style. These dynamics suggest a complex interplay between parental attachment, emotional exploration, and identity formation. The study hypothesizes that parental attachment significantly influences emotional attachment and relational identity, with relationship duration moderating these connections.

Methodology

The research employed a post-positivist paradigm with a systematic, step-by-step approach using a quantitative and deductive methodology. The target population was high school students in Arak, Iran. Sample selection utilized non-random, convenience sampling. Using the sample power software, with a 95% statistical power and alpha level of 0.05, the sample size was determined to be 262 participants. Ultimately, 284 questionnaires were distributed online to individuals aged 15-18, with 240 valid responses retained for analysis. Data collection occurred through two online messaging platforms, with raw data entry and processing completed in SSPSS27. Confirmatory factor analysis and structural equation modeling (CB-SEM) using Mplus8.3 were employed for data analysis.

Discussion and Results

The study examined the relationships between parental attachment, emotional attachment, and relational identity in adolescents, finding that emotional attachment partially mediates the relationship between parental attachment and relational identity, with notable gender differences. For females, significant correlations were observed: parental attachment positively influenced emotional attachment ($\beta=0.353$, $p=0.000$), which, in turn, was linked to relational identity ($\beta=0.422$, $p=0.000$). However, for males, emotional attachment and relational identity did not show a significant relationship. Additionally, the duration of romantic relationships positively influenced emotional attachment ($\beta=.366$, $p=0.01$). Overall, the model accounted for 32.9% of the variance in emotional attachment and 31.8% in relational identity, indicating a moderate explanatory capacity for these relationships. The findings underscore the critical role of parental attachment in adolescent emotional and relational development. Emotional attachment emerged as a significant mediator between parental attachment and relational identity, with notable gender differences. Longer relationship durations correlated with increased emotional commitment. The study highlights the complex dynamics of attachment formation during adolescence, emphasizing the need for supportive, stable parent-child relationships. Limitations include cultural homogeneity, self-reported data, and focus on adolescents with living parents. Future research should explore sibling attachments, early adulthood comparisons, and emotional perfectionism's impact on attachment styles.

درک پیوندهای میان دلبستگی والدینی و هویت رابطه‌ای در نوجوانان:

مطالعه‌ای در مورد دلبستگی عاطفی

سپیده پارسا^۱، پریناسادات سیدموسوی^{۲*}

۱- کارشناسی ارشد پژوهشکده خانواده، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

۲- استادیار پژوهشکده خانواده، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

چکیده

این مطالعه، روابط بین دلبستگی والدینی، دلبستگی عاطفی و هویت رابطه‌ای در میان نوجوانان را بررسی می‌کند، با تمرکز بر نقش میانجی‌گری دلبستگی عاطفی و اثر تعدیل‌کنندگی مدت زمان رابطه. با استفاده از نمونه‌ای از نوجوانان دو مدرسه در یک منطقه فرهنگی خاص، این پژوهش بر اهمیت دلبستگی والدینی به عنوان بنیادی برای کاوش عاطفی و روابط صمیمانه تأکید دارد. یافته‌های اصلی نشان‌دهنده رابطه مثبت و معنی‌داری بین دلبستگی والدینی و عاطفی در هر دو جنس پسر و دختر است، در حالی که ارتباط بین دلبستگی عاطفی و هویت رابطه‌ای در دختران قابل توجه‌تر از پسران است. علاوه بر این، دلبستگی عاطفی به عنوان یک میانجی جزئی بین دلبستگی والدینی و هویت رابطه‌ای عمل می‌کند، که نشان می‌دهد روابط نوجوانان با همسالان نقش مهمی در شکل‌گیری هویت دارند. همچنین، تحلیل نشان می‌دهد که مدت زمان طولانی‌تر در روابط عاشقانه با سطوح بالاتر دلبستگی عاطفی و تعهد ارتباط دارد. با این حال، این مطالعه به چندین محدودیت، از جمله تمرکز بر نوجوانانی با والدین زنده، همگنی فرهنگی و احتمالات سوگیری در داده‌های خودگزارش شده اذعان دارد. یافته‌ها اهمیت روابط والدین و همسالان را در شکل‌دهی به رشد هویت نوجوانان تأکید می‌کنند.

واژگان کلیدی: دلبستگی به والدین، دلبستگی عاطفی، رشد هویت، نوجوانان، هویت رابطه‌ای.

دسترسی آزاد

مقاله علمی پژوهشی

نویسنده مسئول: *پریناسادات سیدموسوی

p-mousavi@sbu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۲/۱۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۴/۲۱

تاریخ انتشار: تابستان ۱۴۰۴

استناد: پارسا، سپیده، سیدموسوی، پریناسادات. (۱۴۰۴).

درک پیوندهای میان دلبستگی والدینی و هویت رابطه‌ای در

نوجوانان: مطالعه‌ای در مورد دلبستگی عاطفی. فصلنامه روان

پژوهی و مطالعات علوم رفتاری تابستان ۱۴۰۴ ۳(۲): ۷۴-

۹۲

doi.org/10.71610/psych.2025.1197343

مقدمه

شکل‌گیری هویت یک وظیفه مهم رشد در دوران نوجوانی و اوایل بزرگسالی است که شامل فرآیندهای کاوش و تعهد به جنبه‌های مختلف خود می‌شود دستیابی به درک جامع از مکانیزم‌های زیربنایی تعهدات هویتی برای روشن کردن چگونگی پیمایش افراد در هویت‌های شخصی و روابطشان ضروری است (مک‌الوین، کرپلمن و پیتمن، ۲۰۱۵). دلبستگی ایمن والدین برای رشد سالم هویت نوجوانان اساسی است. زمانی که نوجوانان پیوندهای قوی و ایمنی با والدین خود دارند، معمولاً اعتماد به نفس بیشتری در کاوش گزینه‌های مختلف هویتی و تعهد به انتخاب‌های خاص نشان می‌دهند. این پایه ایمن به آن‌ها اجازه می‌دهد تا به طور معناداری با گزینه‌های مختلف زندگی درگیر شوند و به مسیرهایی که آینده آن‌ها را شکل می‌دهد، متعهد شوند (دلگادو، سرنا، مارتینز و کروز، ۲۰۲۲).

اصولاً در دوران گذار افراد به بزرگسالی جوان، روابط عاشقانه تأثیر فزاینده‌ای در شکل‌گیری هویت آن‌ها دارند. این دوره با کاوش و تعهد در حوزه‌های مختلف زندگی مشخص می‌شود و دلبستگی‌های عاشقانه نقش مهمی در این مرحله از رشد ایفا می‌کنند. تحقیقات نشان می‌دهد که سبک‌های دلبستگی عاشقانه تأثیر قابل‌توجهی بر شکل‌گیری هویت و توانایی ایجاد و حفظ تعهدات دارند (آویلا، کابرال و ماتوس، ۲۰۱۳؛ لسرد، ۲۰۲۰).

دلبستگی‌های عاطفی یا عاشقانه امن با اعتماد، نزدیکی عاطفی و تعادل سالم بین استقلال و صمیمیت مشخص می‌شوند. جوانانی که سبک دلبستگی امن دارند، اغلب تجربه رشد هویتی مثبت‌تری دارند. آن‌ها بهتر می‌توانند جنبه‌های مختلف خود را کشف کنند و به اهداف و ارزش‌های شخصی متعهد شوند. امنیتی که روابط عاشقانه حمایتی فراهم می‌کنند، امکان خودکاوی را بدون ترس از طرد یا ترک شدن فراهم می‌سازد و تعهدات هویتی قوی‌تری را تقویت می‌کند. در مقابل، سبک‌های دلبستگی ناامن —مانند دلبستگی اضطرابی یا اجتنابی— می‌توانند چالش‌هایی برای شکل‌گیری هویت ایجاد کنند. افرادی که دلبستگی اضطرابی دارند ممکن است با ترس از ترک شدن دست‌وپنجه نرم کنند، که این امر به وابستگی و دشواری در ابراز فردیت منجر می‌شود. کسانی که دلبستگی اجتنابی دارند ممکن است از نظر عاطفی فاصله بگیرند، که این امر مانع از ایجاد ارتباطات عمیقی می‌شود که برای خودشناسی ضروری است. این ناامنی‌ها می‌توانند به هویت‌های پراکنده یا توسعه‌نیافته منجر شوند، زیرا ترس از آسیب‌پذیری در فرآیند کاوش لازم برای تثبیت هویت اختلال ایجاد می‌کند (رتنر، ۲۰۱۴؛ فریمن، سیمونز و بنسون، ۲۰۲۴؛ کرتری، ۲۰۲۱).

تعامل بین تعهدات هویتی، دلبستگی والدینی و دلبستگی عاشقانه شبکه‌ای پیچیده را تشکیل می‌دهد که بر سلامت روانی و روابط تأثیر می‌گذارد. تحقیقات پیشین نشان می‌دهند که دلبستگی‌های والدینی ایمن تعهدات هویتی قوی را تقویت می‌کنند که به نوبه خود دلبستگی‌های عاشقانه ایمن را ترویج می‌دهند (سورش، ۲۰۲۴) در مقابل، دلبستگی‌های والدینی ناایمن ممکن است

¹ McElwain, Kerpelman & Pittman

² Delgado, Serna, Martínez & Cruise.

³ Ávila, Cabral & Matos

⁴ Lessard

⁵ Ratner

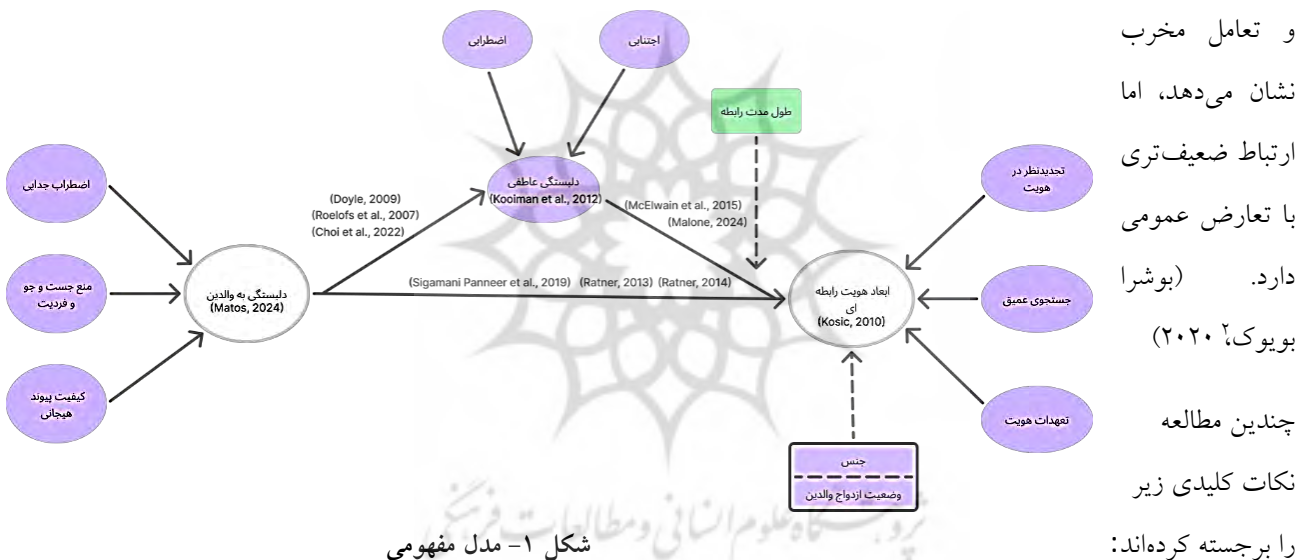
⁶ Freeman, Simons & Benson

⁷ Crabtree

⁸ Suresh

به تعهدات هویتی ضعیف‌تر و توسعه سبک‌های دلبستگی عاشقانه ناسازگار منجر شوند (سیبل^۱، ۲۰۲۱). با این حال، هنوز شکاف‌هایی در درک چگونگی تعامل این متغیرها در جمعیت‌ها و زمینه‌های فرهنگی مختلف وجود دارد.

از طرفی تحقیقات نشان می‌دهد که ماهیت روابط خانوادگی اولیه به طور قابل توجهی بر توسعه روابط عاطفی تأثیر می‌گذارد. مطالعات روانشناختی ارتباطی بین کیفیت تعاملات والد-فرزندی در دوران نوجوانی و الگوهای بعدی روابط عاطفی نشان داده‌اند. به طور خاص، نوجوانانی که روابط ناامن یا منفی با والدین خود دارند، احتمال بیشتری دارد که در روابط عاطفی آینده خود با چالش مواجه شوند. دلبستگی اجتنابی همبستگی منفی قوی‌تری با کیفیت‌های مثبت رابطه در مقایسه با دلبستگی اضطرابی دارد، به‌ویژه در زمینه‌های رضایت کلی و ارتباط، دلبستگی اضطرابی ارتباط قوی‌تری با افزایش تعارضات کلی در روابط عاشقانه دارد که بازتابی از راهبرد فعال‌سازی دلبستگی آن است و جنسیت تأثیر تعدیل‌کننده اندکی بر رابطه بین سبک‌های دلبستگی و کیفیت رابطه دارد. زنان ممکن است به دلیل ابراز عاطفی و تمایل به نشخوار فکری، تحت تأثیر منفی دلبستگی ناایمن قرار گیرند، با این حال آنها ممکن است مهارت‌های عاطفی و ارتباطی بهتری داشته باشند که بتواند این اثرات را تعدیل کند... نتایج نشان می‌دهد که اضطراب همبستگی مثبتی با شاخص‌های عاطفی منفی تعارض عمومی و تعامل مخرب دارد، در حالی که اجتناب همبستگی مشابهی با شاخص‌های عاطفی منفی

-دلبستگی‌های ناامن با والدین در اوایل نوجوانی می‌تواند ناامنی عاطفی در روابط عاشقانه در سال‌های بعدی نوجوانی را پیش‌بینی کند.

-تنزل روابط والد-فرزندی در طول نوجوانی با نتایج ضعیف‌تر عاطفی در اواخر نوجوانی و اوایل بزرگسالی همبستگی دارد.

-ویژگی‌های مثبت رابطه مانند نزدیکی عاطفی، ارتباط مؤثر و گرمی والدینی با تجربیات عاطفی سالم‌تر مرتبط هستند.

¹ Sibel

² Büşra Bıyık

اگرچه تعاملات والد-فرزندی به طور طبیعی در دوران نوجوانی کمتر می شود و درگیری ها بیشتر می گردد، کیفیت این روابط همچنان حائز اهمیت است. روابط بسیار پرتنش می تواند بر رشد اجتماعی و عاطفی نوجوان تأثیر منفی بگذارد و احتمالاً زمینه ساز دشواری های آتی در روابط شود.

خلاصه مقالات زیربنای پژوهش و مدل

- نوجوانان با اضطراب دلبستگی بالا تمایل دارند:
- هیجانات منفی را در تعارضات رابطه تشدید کنند
- بیشتر از احتمال ترک شدن احساس تهدید کنند
- تفسیرهای منفی تری از نیت شریک عاطفی داشته باشند
- نزدیکی کم والدینی با اجتناب دلبستگی مرتبط نبود
- نزدیکی کم ادراک شده با والدین در میانه نوجوانی با اضطراب بیشتر دلبستگی عاطفی مرتبط بود
- کیفیت رابطه والد-فرزندی تأثیر قابل توجهی بر پویایی روابط عاطفی دارد
- پاسخدهی مادرانه به طور مثبت با سبک های هویتی اطلاعاتی و هنجاری در نوجوانان مرتبط است.
- دلبستگی مثبت به مادران به طور قابل توجهی پیش بینی کننده سبک هویتی هنجاری است.
- مطالعه هیچ رابطه معناداری بین سبک فرزندپروری پدر و توسعه سبک هویتی پیدا نکرد.
- افراد با دلبستگی اضطرابی:
- تعهد: روابط خود را با سطح تعهد پایین تری شروع کردند، تعهد خود را به طور آهسته تری افزایش دادند و زودتر از افراد کمتر ناامن به اوج تعهد رسیدند. با گذشت زمان، تعهد آن ها به طور تندتری کاهش یافت و به سطحی مشابه روابط جدید بازگشت.
- در روابط بلندمدت در مقایسه با روابط جدید، سطح بالاتری از تعهد و رضایت را حفظ کردند.
- اضطراب دلبستگی بالاتر با افزایش کاوش در هویت دوستیابی در میان نوجوانان مرتبط است .
- نوجوانانی که اضطراب دلبستگی بیشتری دارند، تمایل به نگرش های جنسی کمتر سالم دارند .
- اجتناب از دلبستگی بالاتر پیش بینی کننده کاهش کاوش در هویت دوستیابی در نوجوانان است .

چوی، کوک، مادیگان و تمپل^۱ (۲۰۲۲).

راتنر^۲ (۲۰۱۳)

فریمن و همکاران^۳ (۲۰۲۳)

مک الوین، کرپلمن و پیتمن^۴ (۲۰۱۵).

این تحقیقات اهمیت درک چگونگی تأثیر پویایی های خانوادگی اولیه بر تجربیات روابط عاطفی را برجسته می کند و پیشنهاد می دهد که روابط والد-فرزندی حمایتگر و مثبت ممکن است به عنوان یک عامل محافظت کننده برای تعاملات عاطفی آتی نوجوانان عمل

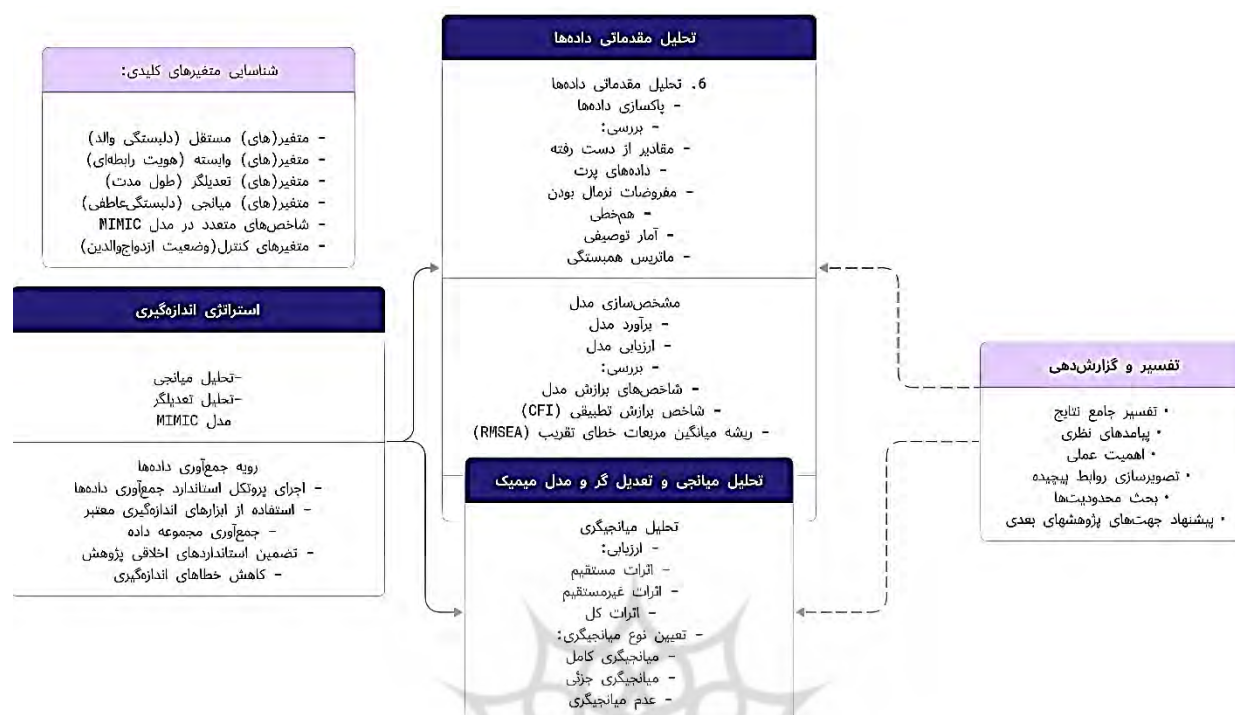
^۱ Choi,cooke,Madigan, & Temple

^۲ Ratner

^۳ Freeman et al.

^۴ McElwain, A. D., Kerpelman, J. L., & Pittman, J. F

کند. قابل ذکر است که با وجود تحقیقات موجود، همچنان شکافی در درک ارتباطات دقیق بین نزدیکی والد-نوجوان، ناامنی دلبستگی عاطفی و احتمال ارتکاب خشونت در روابط دوستی وجود دارد. (چوی و همکاران، ۲۰۲۲)

شکل ۲- مراحل پژوهش گام به گام

درک این روابط برای توسعه مداخلات هدفمند که از شکل‌گیری هویت سالم و سبک‌های دلبستگی ایمن حمایت می‌کنند، حیاتی

است. به عنوان مثال، بهبود

کیفیت پیوند عاطفی بین

والدین و فرزندان ممکن

است تعهدات هویتی را

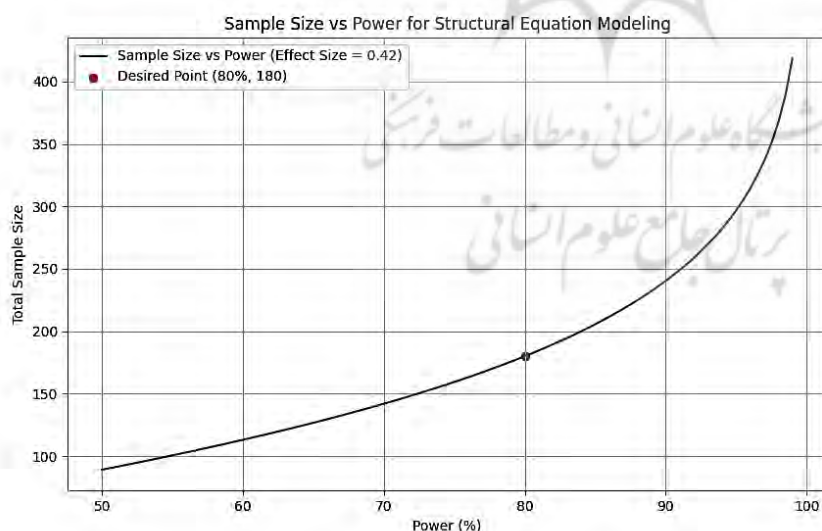
تقویت کرده و در نتیجه

دلبستگی‌های عاشقانه

ایمن‌تری را در بزرگسالی

ترویج دهد (هایگلر، دی و

مارشال،^۱ ۱۹۹۵).

شکل ۳- حجم نمونه

¹ Haigler, Day & Marshall

پرداختن به رفتارهای والدینی که کاوش را مهار کرده و اضطراب جدایی را تشدید می کنند، می تواند از توسعه سبک های دلبستگی اجتنابی یا اضطرابی جلوگیری کرده و به نتایج بهتر در روابط منجر شود. به طور خلاصه، این پژوهش تلاش دارد تا درک نظری و تجربی از فرآیندهای شکل گیری هویت و دلبستگی را با یکپارچه سازی سازه های روان شناختی کلیدی با استفاده از ابزارهای اندازه گیری معتبر ارتقا دهد. با شناسایی ارتباطات و مسیرهای علی احتمالی میان تعهدات هویتی، دلبستگی والدینی و دلبستگی عاشقانه، این مطالعه هدف دارد بینش های ارزشمندی را برای تحقیقات علمی و کاربردهای عملی در روان شناسی رشد و بالینی ارائه دهد.

روش اجرای پژوهش

روش شناسی پژوهش با پارادایم فرا اثبات گرایانه در قالبی گام به گام و سیستماتیک طبق شکل ۳ انجام شد و مسئله پژوهش بر مبنای رویکرد کمی و قیاسی بررسی شد.

پژوهش بر مبنای رویکرد کمی و قیاسی بررسی شد.

۱،۳ شرکت کنندگان

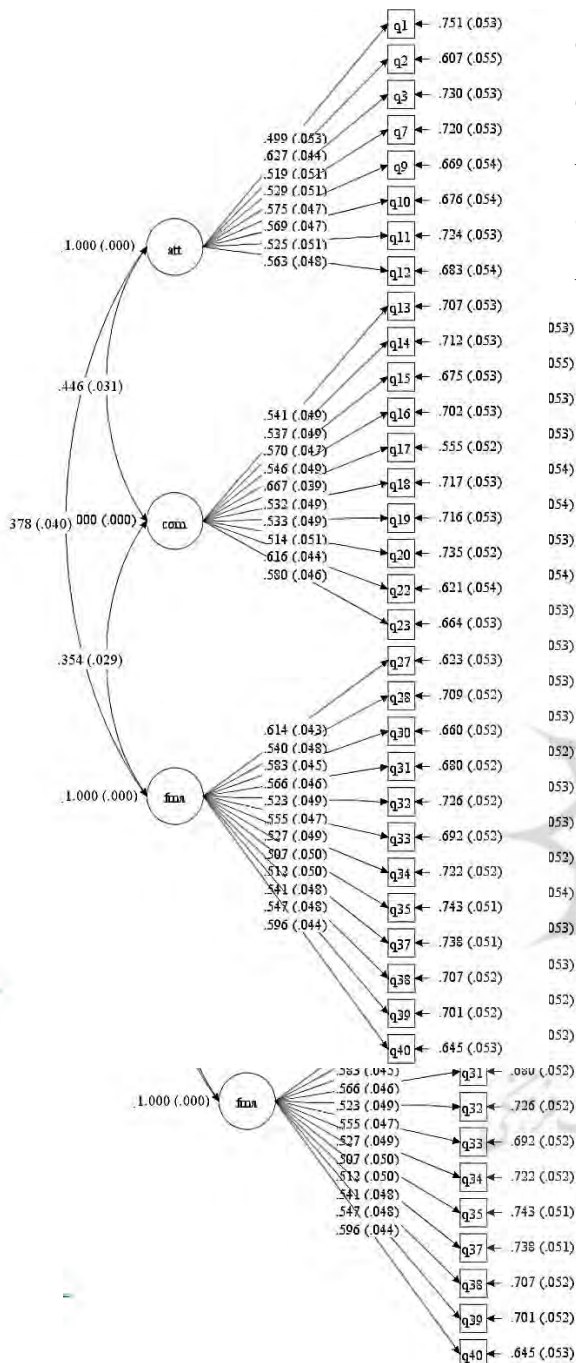
جامعه آماری پژوهش دانش آموزان دبیرستانی ایرانی و جامعه هدف که نمونه از آن استخراج شد دانش آموزان مقطع دبیرستان شهرستان اراک بودند و نمونه از طریق نمونه گیری غیر تصادفی و در دسترس انتخاب شد که بر اساس آنچه از نرم افزار سمپل پاور (شکل ۲) بر اساس میزان توان آماری ۹۵٪ و آلفا در سطح ۰،۰۵ به دست آمد، تعداد افراد نمونه ۲۶۲ نفر تعیین شد. و با در نظر گرفتن احتمال عدم بازگشت پرسشنامه ها مجموعاً ۲۸۴ پرسشنامه به نمونه افراد در محدوده سنی ۱۵-۱۸ ساله از طریق پلتفرم های آنلاین پیام رسانی ارسال شد. معیارهای ورود شامل

موارد زیر بود:

۱. داشتن رابطه عاطفی فعلی به مدت حداقل ۳ ماه

۲. محدوده سنی ۱۵-۱۸ سال

۳. توانایی ارائه رضایت آگاهانه

شکل ۴- مدل اندازه گیری

۴. عدم فوت والدین

از مجموع پرسشنامه های بازگشت داده شده (۲۵۱ عدد) تعداد ۲۴۰ نفر (۴۴٪=پسران/۵۶٪=دختران) شرایط مذکور را داشتند.

جمع آوری داده ها

جذب: افراد بالقوه با مشارکت دو مدرسه ناحیه دو شهرستان اراک انتخاب و آن دسته از افراد که تمایل به مشارکت داشتند شناسایی شدند.

غربالگری: افراد علاقه مند غربالگری مقدماتی را تکمیل کردند تا اطمینان حاصل شود واجد شرایط هستند.

اجرای پرسشنامه: از دو پلتفرم آنلاین پیام رسانی برای اجرای تمام ابزارهای سنجش استفاده شد. فرآیند جمع آوری داده های خام و ورود به اس پی اس اس ۲۷^۱ پس از یک ماه به پایان رسید و آزمونهای غربالگری داده ها مانند مدیریت کیس های بی تفاوت و داده های پرت و گم شده انجام گرفت و تعداد ۲۴۰ داده قابل تحلیل باقی ماند. با توجه به انعکاسی بودن شاخص ها از معادلات ساختاری کوواریانس محور با استفاده از نرم افزار ام-پلاس^۲ برای تحلیل داده ها استفاده شد (موتن و موتن،^۳ ۲۰۲۱).

ابزارهای پژوهش

مقیاس دلبستگی به والدین

پرسشنامه دلبستگی پدر و مادر^۴ یک ابزار ارزیابی روانشناختی جامع است که اساساً برای ارزیابی تجربیات دلبستگی یک فرد با پدر و مادرش در دوران کودکی طراحی شده است. این پرسشنامه که برای ارائه بینش به پویایی های روابط اولیه توسعه یافته، به محققان و متخصصان بالینی اجازه می دهد تا پیوندهای عاطفی و تجربیات بین فردی پیچیده را که شکل دهنده سبک دلبستگی هستند، بررسی کنند. این پرسشنامه شامل چندین گویه است که ابعاد مختلف دلبستگی را ارزیابی می کند، از جمله مراقبت ادراک شده، ارتباط، بیگانگی و اعتماد در روابط با پدر و مادر. این ابزار با ثبت امتیازات جداگانه برای دلبستگی مادری و پدری، درک متمایزتری از چگونگی تأثیر تجربیات روابط والدینی اولیه بر رشد عاطفی فرد، عملکرد بین فردی و چالش های روانشناختی احتمالی فراهم می کند. محققان و متخصصان سلامت روان از این ابزار برای بررسی تأثیرات بلندمدت تجربیات دلبستگی دوران کودکی استفاده می کنند، که به درک مداخلات درمانی، تحقیقات روانشناسی رشد و الگوهای روابط در بزرگسالی کمک می کند (نونس، موتا، کاستا، آسونساو و ماتوس^۵ ۲۰۱۹) شرکت کنندگان با استفاده از مقیاس لیکرت ۵ امتیازی (امتیازات بالاتر نشان دهنده دلبستگی والدینی مثبت و قوی تر) پاسخ دادند.

¹ SPSS

² Mplus

³ Muthen & Muthen

⁴ The Father/Mother Attachment Questionnaire

⁵ Nunes, Mota, Costa, Assunção & Matos

مقیاس دلبستگی عاطفی

قیاس تجربیات در روابط نزدیک - تجدید نظر شده^۱ یک ابزار خودگزارشی جامع با ۱۲ گویه (فرم کوتاه) است که برای ارزیابی سبک‌های دلبستگی بزرگسالان در روابط عاشقانه طراحی شده و بر دو بعد اصلی دلبستگی اضطرابی و اجتنابی تمرکز دارد. توسط فرالی، والر و برنان توسعه یافته، این مقیاس خواص روان‌سنجی قوی‌ای دارد، از جمله سازگاری درونی بالا (آلفای کرونباخ ۰,۹۰-۰,۹۵)، روایی سازه و همگرایی قوی، و اندازه‌گیری قابل اعتماد رفتارهای مرتبط با دلبستگی. شرکت‌کنندگان گویه‌ها را در یک مقیاس لیکرت ۵ امتیازی رتبه‌بندی می‌کنند، که امتیازات بالاتر نشان‌دهنده اضطراب یا اجتناب بیشتر در دلبستگی است و نشان می‌دهد که افراد چگونه به صمیمیت عاطفی نزدیک می‌شوند، ترس‌های مرتبط با رابطه را مدیریت می‌کنند و اعتماد بین‌فردی را کنترل می‌نمایند. این پرسشنامه در روانشناسی بالینی، تحقیقات روابط و مشاوره به طور گسترده‌ای استفاده شده و بینش‌های ارزشمندی در مورد پویایی روابط، تنظیم عاطفی و عملکرد بین‌فردی در جمعیت‌ها و زمینه‌های فرهنگی مختلف ارائه می‌دهد. رویکرد ابعادی آن امکان درک دقیق‌تری از سبک‌های دلبستگی را فراهم می‌کند و فراتر از طبقه‌بندی‌های مقوله‌ای، به کاوش پیچیدگی‌های عاطفی روابط نزدیک می‌پردازد. (وی، راسل، مالینکروث و فوگل، ۲۰۰۷)

جدول ۱- ویژگی‌های جمعیت شناختی نمونه

ویژگی‌های دموگرافیک	فراوانی	درصد
جنس		
دختر	۱۳۳	۵۵,۴٪
پسر	۱۰۷	۴۴,۶٪
سن		
پانزده سال	۵۴	۲۲,۵٪
شانزده سال	۷۰	۲۹,۲٪
هفده سال	۵۴	۲۲,۵٪
هجده سال	۶۲	۲۵,۸٪
مدت رابطه		
کمتر از شش ماه	75	31.4٪
بین ۶ ماه تا ۱۲ ماه	121	50.6٪
تا ۱۸ ماه	29	12.1٪
تا ۲۴ ماه	12	5.0٪
بیش از ۲۴ ماه	2	0.8٪

N=240

مقیاس هویت رابطه‌ای

مقیاس مقیاس مدیریت تعهدات هویت توسعه یافته توسط کروجتی و همکاران، یک ابزار خودگزارشی جامع برای ارزیابی فرآیندهای شکل‌گیری هویت است. این مقیاس به صورت پرسشنامه‌ای با ۱۳ گویه لیکرتی، سه بعد اساسی توسعه هویت را به طور سیستماتیک ارزیابی می‌کند:

- تعهد (۵ گویه): سنجش میزان سرمایه‌گذاری شخصی و قاطعیت فرد در حوزه‌های خاص زندگی

- کاوش عمیق (۵ گویه): ارزیابی میزان تحقیق فعال و تأمل شخصی درباره انتخاب‌های مرتبط با هویت

¹ Experiences in Close Relationships-Revised

² Wei, Russell, Mallinckrodt & Vogel

³ The Utrecht-Management of Identity Commitments Scale

- بازنگری تعهدات (۳ گویه): بررسی احتمال ارزیابی مجدد و اصلاح احتمالی پیکربندی‌های موجود هویت

شرکت‌کنندگان در مقیاس ۵ امتیازی از مخالفت کامل تا موافقت کامل پاسخ می‌دهند، با پاسخ‌هایی که به طور خاص در زمینه حوزه‌های هویتی مانند تحصیلی، اجتماعی یا شغلی بافت‌مند می‌شوند. این پژوهش به طور خاص بر حوزه‌های تحصیلی و رابطه‌ای تمرکز کرده است. ارزیابی‌های روان‌سنجی به طور مداوم پایایی قابل اعتمادی را نشان داده‌اند. خرده‌مقیاس‌های تعهد و بازنگری تعهدات، ثبات درونی فوق‌العاده بالایی دارند و آلفای کرونباخ آنها بیش از ۰٫۸۰ است. خرده‌مقیاس کاوش عمیق نیز پایایی قابل قبولی دارد، با ضرایب آلفا که به طور مداوم بالاتر از ۰٫۷۰ هستند و معیارهای اعتمادپذیری آماری محققان روش‌شناسی مانند گیلفورد و اشمیت را برآورده می‌کنند (لورنت و آلامو^۱، ۲۰۱۸).

طول مدت رابطه

مدت زمان رابطه از طریق یک سؤال مستقیم خودگزارشی سنجیده شد که از شرکت‌کنندگان خواسته شد مدت دقیق رابطه عاطفی فعلی خود را به ماه/سال مشخص کنند.

یافته‌ها

جهت بررسی کفایت حجم نمونه و کروییت روابط آزمون کی ام او و بارتلت اجرا گردید. مقدار این شاخص ۰٫۹۸ است که بر اساس ادبیات مقدار عالی است و کفایت حجم نمونه را تایید می‌کند (پیوست) با ترسیم نمودار سنگریزه محقق اطمینان می‌یابد که تعداد متغیرهای شناخته شده در نرم افزار و متغیرهای او یکسان است (پیوست)

جدول ۱، ویژگی‌های جمعیتی نمونه، شامل ۲۴۰ فرد را نشان می‌دهد که بر جنسیت، سن و مدت زمان رابطه تأکید دارد. از میان شرکت‌کنندگان، ۵۵٫۴ درصد (۱۳۳ نفر) زن و ۴۴٫۶ درصد (۱۰۷ نفر) مرد هستند. از نظر توزیع سنی، ۲۲٫۵ درصد (۵۴ نفر) ۱۵ ساله، ۲۹٫۲ درصد (۷۰ نفر) ۱۶ ساله، ۲۲٫۵ درصد (۵۴ نفر) ۱۷ ساله و ۲۵٫۸ درصد (۶۲ نفر) ۱۸ ساله هستند. این جدول همچنین مدت زمان روابط عاطفی را نشان می‌دهد: ۳۱٫۴ درصد (۷۵ نفر) کمتر از شش ماه، ۵۰٫۶ درصد (۱۲۱ نفر) بین شش تا دوازده ماه، ۱۲٫۱ درصد (۲۹ نفر) بین دوازده تا هجده ماه، ۵ درصد (۱۲ نفر) بین هجده تا بیست و چهار ماه و تنها ۰٫۸ درصد (۲ نفر) بیش از بیست و چهار ماه در رابطه بوده‌اند. جدول هم‌خطی ارائه شده، مقادیر تحمل و ضریب تورم واریانس را برای دو متغیر، دلبستگی عاطفی و دلبستگی والدین، نشان می‌دهند. هر دو متغیر دارای مقدار تحمل ۰٫۶۶۸ و VIF برابر با ۱٫۴۹۸ هستند. این آمار نشان می‌دهد که هم‌خطی چندگانه قابل توجهی بین دو متغیر وجود ندارد، زیرا مقدار تحمل بالاتر از ۰٫۱ و VIF کمتر از ۱۰ معمولاً نشان‌دهنده سطوح قابل قبول هم‌خطی در تحلیل رگرسیون است. بنابراین، هر دو دلبستگی عاطفی و دلبستگی والدین را می‌توان به عنوان سازه‌های متمایز در تحلیل در نظر گرفت. جدول ۳ آمار توصیفی متغیرهای پژوهش، شامل دلبستگی عاطفی، هویت رابطه‌ای و دلبستگی به پدر و مادر، هر کدام با ۲۴۰ مشاهده را ارائه می‌دهد. دلبستگی عاطفی میانگین نمره‌ای برابر با ۳٫۱۵ و انحراف معیار ۰٫۵۹۷ دارد. چولگی ۱٫۳۰۶ نشان‌دهنده چولگی مثبت و کشیدگی ۱٫۳۹۴ بیانگر توزیع لپتوکورتیک است. هویت رابطه‌ای میانگین ۳٫۶۸ و انحراف معیار ۰٫۶۳۰ دارد؛ چولگی ۱٫۶۳۰ نشان‌دهنده چولگی مثبت و کشیدگی ۰٫۵۱۲ بیانگر توزیع نسبتاً مسطح است. دلبستگی به پدر و مادر میانگین

^۱ Lorent & Alamo

۳,۵۸ و انحراف معیار ۰,۷۸۵ دارد؛ چولگی -۰,۳۲۳ نشان‌دهنده چولگی منفی جزئی و کشیدگی -۰,۷۶۸ بیانگر توزیعی است که تا حدودی پلاتیکورتیک است. این آمار، بینش ارزشمندی را در مورد گرایش مرکزی، تغییرات و شکل توزیع سازه‌های کلیدی پژوهش ارائه می‌دهد. جدول 4، آمار روایی و پایایی سه سازه هویت رابطه‌ای، دلبستگی عاطفی و دلبستگی به پدر و مادر را نشان می‌دهد. برای هویت رابطه‌ای، میانگین واریانس اشتراک برابر با ۰,۵۰۱، حداکثر واریانس اشتراک برابر با ۰,۵۵۹ و میانگین واریانس استخراج شده برابر با ۰,۶۰۶ است. پایایی مرکب برابر با ۰,۷۹۹ و آلفای کرونباخ (α) برابر با ۰,۸۹۳ است که نشان‌دهنده پایایی قوی می‌باشد. دلبستگی عاطفی دارای ASV برابر با ۰,۴۳۷، MSV برابر با ۰,۵۰۹ و AVE برابر با ۰,۵۲۲ است. پایایی مرکب آن ۰,۶۲۰ و آلفای کرونباخ آن ۰,۸۸۶ است که نشان‌دهنده پایایی قابل قبول می‌باشد. در نهایت، دلبستگی به پدر و مادر دارای ASV برابر با ۰,۵۲۲، MSV برابر با ۰,۶۰۳ و AVE برابر با ۰,۶۳۰ است. پایایی مرکب آن ۰,۸۹۰ و آلفای کرونباخ آن ۰,۹۰۰ است که نشان‌دهنده پایایی بالایی می‌باشد. این آمار نشان می‌دهد که هر سه سازه، سطوح رضایت‌بخشی از پایایی و روایی را برای این مطالعه نشان می‌دهند. جدول 5 نیز شاخص‌های برازش یک مدل را برای ارزیابی نشان می‌دهد که بیانگر میزان برازش مدل با داده‌ها است. مقدار کای دو تقسیم بر درجه آزادی برابر با ۲,۵۷ است که به‌طور کلی قابل قبول تلقی می‌شود، و مقادیر کمتر از ۳ نشان‌دهنده برازش مناسبی هستند. مقدار باقیمانده‌ی میانگین مجذور استاندارد شده برابر با ۰,۰۵۲ است که کمتر از آستانه‌ی توصیه‌شده‌ی ۰,۰۸ بوده و نشان‌دهنده‌ی برازش خوبی است. خطای میانگین مجذور تقریب برابر با ۰,۰۶، گزارش شده است، با فاصله‌ی اطمینان ۹۰٪ از ۰,۰۵۲ تا ۰,۰۶۹، که نشان‌دهنده‌ی برازش قابل قبول مدل است، زیرا مقادیر RMSEA کمتر از ۰,۰۸، به‌طور کلی ترجیح داده می‌شوند. شاخص تاکر-لوییس برابر با ۰,۹۱۷ و شاخص برازش مقایسه‌ای برابر با ۰,۹۴۴ است که هر دو بالاتر از آستانه‌ی توصیه‌شده‌ی ۰,۹۰ هستند و نشان‌دهنده‌ی برازش قوی مدل با داده‌ها هستند. در مجموع، این شاخص‌های برازش نشان می‌دهند که مدل برازش خوبی با داده‌های مشاهده‌شده دارد.

جدول ۲- هم خطی متغیرهای پیشبین

Collinearity Statistics		
Tolerance	VIF	
۰/۶۸۸	۱/۴۹۸	دلبستگی عاطفی
۰/۶۸۸	۱/۴۹۸	دلبستگی والدین

جدول ۳- آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

کشیدگی		چولگی		انحراف معیار		N	
خطای	آماره	خطای	آماره	آماره	آماره	آماره	
استاندارد		استاندارد					
۰/۲۸۱	۱/۳۹۴	۰/۱۴۱	۱/۳۰۶	۰/۵۹۷	۱۵/۳	۲۴۰	دلبستگی عاطفی
۰/۲۸۱	۰/۵۱۲	۰/۱۴۱	۱/۶۳۰	۰/۶۳۰	۶۸/۳	۲۴۰	هویت رابطه ای
۰/۲۸۱	-۰/۷۶۸	۰/۱۴۱	-۰/۳۲۳	۰/۷۸۵	۵۸/۳	۲۴۰	دلبستگی به پدر و مادر

جدول ۴- پایایی و روایی سازه همگرا مدل

ASV	MSV	AVE	ρC	α	
۰/۵۰۱	۰/۵۵۹	۰/۶۰۶	۰/۷۹۹	//۸۹۳	هویت رابطه ای
۰/۴۳۷	۰/۵۰۹	۰/۵۲۲	۰/۶۲۰	۰/۸۸۶	دلبستگی عاطفی
۰/۵۲۲	۰/۶۰۳	۰/۶۳۰	۰/۸۹	۰/۹۰۰	دلبستگی به پدر و مادر

جدول ۵- شاخص های برازش مدل

CFI	TLI	RMSEA	SRMSR	CMIN/df	CFI
۰/۹۴۴	۰/۹۱۷	(۰/۰۵۲، ۰/۰۶۹)۰/۰۶	۰/۰۵۲	۲/۵۷	

جدول ۶- بررسی فرضیات پژوهش

رد یا تایید	TVALUE	α	β	فرضیه
تایید	۴/۲۶۴	۰۰۰/۰	۰/۳۵۳	دلبستگی به والدین با دلبستگی عاطفی در دختران رابطه مستقیم و معنادار دارد.
تایید	۲/۹۸۸	۰۰۰/۰	۰/۱۱۰	دلبستگی به والدین با دلبستگی عاطفی در پسران رابطه مستقیم و معنادار دارد.
تایید	۶/۸۹۷	۰۰۰/۰	۰/۴۲۲	دلبستگی عاطفی با بعد رابطه ای هویت در دختران رابطه مستقیم و معنادار دارد.
رد	۳/۴۳۲	۰/۰۶۰	۰/۰۳۴	دلبستگی عاطفی با بعد رابطه ای هویت در پسران رابطه مستقیم و معنادار دارد.
تایید	۳/۱۲۸	۰۰۰/۰	۰/۲۱۳	دلبستگی به والدین با بعد رابطه ای هویت در دختران رابطه مستقیم و معنادار دارد.
تایید	۶/۹۸۶	۰,۰۰۳	۰/۵۶۷	دلبستگی به والدین با بعد رابطه ای هویت در پسران رابطه مستقیم و معنادار دارد.

جدول ۷- مقدار R^2

متغیر های درونزا	واریانس تبیین شده R^2
دلبستگی عاطفی	0/329
هویت رابطه ای	0/318

جدول ۸- شاخص های مدل میانجی

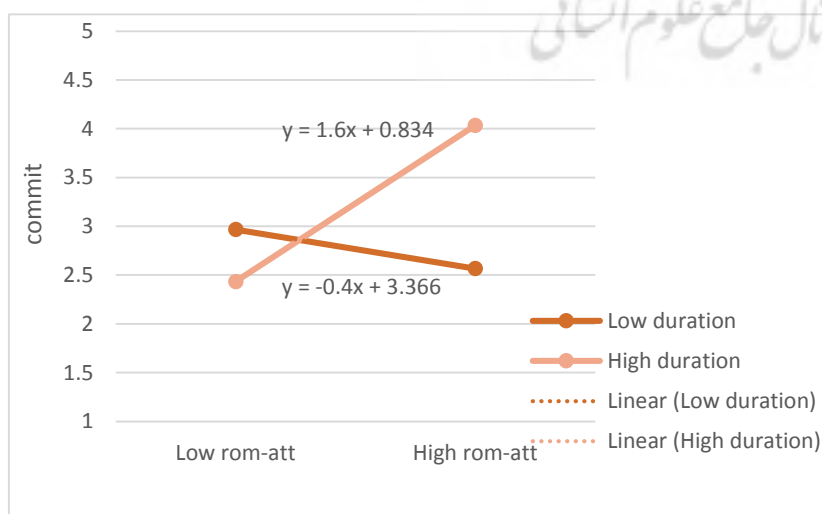
t.value	α	β	
۶/۴۵۶	/۰۰۰	۰/۳۵۳	هویت رابطه ای → دلبستگی والدین
۱۱/۴۲۵	/۰۰۰	۰/۷۴۸	هویت رابطه ای → دلبستگی عاطفی

جدول ۹- شاخص های مدل تعدیل گر

رد/تایید	α	β	
تایید	۰/۰۱	۰/۳۶۶	حاصل ضرب دلبستگی عاطفی و طول مدت

جدول ۶ خلاصه بررسی فرضیه های پژوهش را نشان می دهد و جزئیات رابطه بین دلبستگی والدین، دلبستگی عاطفی و هویت رابطه ای را در دختران و پسران تشریح می کند. فرضیه مبنی بر اینکه دلبستگی والدین با دلبستگی عاطفی در دختران رابطه مثبت و معنی داری دارد، تأیید می شود؛ با β برابر با ۰/۳۵۳، مقدار $p(\alpha)$ برابر با ۰/۰۰۰ و مقدار t برابر با ۴/۲۶۴. به طور مشابه، فرضیه مربوط به پسران نیز تأیید می شود و بتای ۰/۱۱۰، آلفای ۰/۰۰۰ و مقدار t برابر با ۲/۹۸۸ نشان دهنده رابطه مستقیم معنی داری است. فرضیه ای که بیان می کند دلبستگی عاطفی با جنبه هویت رابطه ای در دختران رابطه مثبت و معنی داری دارد، با بتای ۰/۴۲۲، آلفای ۰/۰۰۰ و مقدار t برابر با ۶/۸۷۹ تأیید می شود. با این حال، فرضیه مربوط به پسران که دلبستگی عاطفی را به هویت رابطه ای مرتبط می کند، رد می شود؛ زیرا بتای ۰/۰۳۴، آلفای ۰/۶۰ و مقدار t برابر با ۳/۲۳۴ نشان دهنده هیچ رابطه معنی داری نیست. علاوه بر این، رابطه بین دلبستگی والدین و هویت رابطه ای در دختران با بتای ۰/۲۱۳، آلفای ۰/۰۰۰ و مقدار t برابر با ۳/۱۲۸ تأیید می شود، در حالی که برای پسران، این رابطه نیز با بتای ۰/۵۶۷، آلفای ۰/۰۰۳ و مقدار t برابر با ۶/۹۸۶ تأیید می شود. در کل، نتایج نشان دهنده روابط معنی داری برای اکثر فرضیه ها به جز ارتباط بین دلبستگی عاطفی و هویت رابطه ای در پسران است. جدول ۷، مقادیر

R^2 متغیرهای درونزا در این مطالعه را نشان می دهد که میزان واریانس توضیح داده شده توسط مدل را نشان می دهد. مقدار R^2 برای

دلبستگی عاطفی ۰/۳۲۹ است که نشان می دهد تقریباً ۳۲/۹ درصد از واریانس در دلبستگی عاطفی توسط متغیرهای پیش بینی کننده در مدل توضیح داده می شود. برای هویت رابطه ای، R^2 برابر با ۰/۳۱۸ است که نشان می دهد حدود ۳۱/۸ درصد از واریانس در هویت رابطه ای توسط مدل توجیه می شود.

شکل ۵- تحلیل تعدیل گر بودن متغیر طول مدت رابطه در رابطه دلبستگی عاطفی و تعهد

هویت

این مقادیر نشان‌دهنده سطح متوسطی از قدرت توضیحی مدل در مورد هر دو دلبستگی عاطفی و هویت رابطه‌ای است. جدول ۸ شاخص‌های مدل میانجی‌گری را نشان می‌دهد که روابط مربوط به هویت رابطه‌ای و تأثیر آن بر دلبستگی والدینی و دلبستگی عاطفی را برجسته می‌کند. رابطه بین هویت رابطه‌ای و دلبستگی والدینی، مقدار بتا برابر با ۰,۳۵۳، مقدار $p(\alpha)$ برابر با ۰,۰۰۰ و مقدار t برابر با ۶,۴۵۶ را نشان می‌دهد که نشان‌دهنده اثر مثبت و معناداری است. به طور مشابه، رابطه بین هویت رابطه‌ای و دلبستگی عاطفی، مقدار بتا برابر با ۰,۷۴۸، مقدار $p(\alpha)$ برابر با ۰,۰۰۰ و مقدار t برابر با ۱۱,۴۲۵ را نشان می‌دهد که نشان‌دهنده اثر مثبت قوی و معناداری است. این نتایج نشان می‌دهند که هویت رابطه‌ای به طور معناداری بر هر دو دلبستگی والدینی و دلبستگی عاطفی در مدل تأثیر می‌گذارد. در نهایت جدول ۹ شاخص‌های مدل تعدیل را نشان می‌دهد که بر اثر متقابل دلبستگی عاطفی و طول مدت تمرکز دارد. ضریب بتا متغیر تعامل برابر با ۰,۳۶۶ و مقدار $p(\alpha)$ برابر با ۰,۰۱ است که نشان‌دهنده اثر مثبت و معنی‌دار از نظر آماری می‌باشد. این یافته فرضیه مبنی بر اینکه اثر متقابل دلبستگی عاطفی و طول مدت به عنوان یک متغیر تعدیل‌کننده معنی‌دار در مدل عمل می‌کند را تأیید می‌کند و نشان می‌دهد که تأثیر دلبستگی عاطفی تحت تأثیر متغیر طول مدت قرار دارد.

شکل ۵ اثر تعدیل‌کنندگی مدت زمان را بر رابطه بین دلبستگی عاشقانه و تعهد نشان می‌دهد. این نمودار شامل دو خط است: خط ممتد برای "مدت زمان کوتاه" روند افزایشی ملایمی را نشان می‌دهد که بیانگر افزایش اندک تعهد با افزایش دلبستگی عاشقانه است. در مقابل، خط نقطه چین برای "مدت زمان طولانی" شیب تندتری دارد که نشان‌دهنده افزایش قابل توجهی در تعهد است، با معادله $y=1.6x+0.834$ این نشان می‌دهد که مدت زمان‌های طولانی‌تر، رابطه مثبت بین دلبستگی عاشقانه و تعهد را به‌طور قابل توجهی تقویت می‌کنند و مدت زمان‌های کوتاه‌تر می‌شوند.

بحث و نتیجه گیری

تحقیقات در روانشناسی نوجوانان نشان می‌دهد که دلبستگی عاطفی و صمیمیت در روابط همسالان به شدت با یکدیگر مرتبط هستند و به طور قابل توجهی بر یکدیگر در طول شکل‌گیری هویت تأثیر می‌گذارند. همانطور که کارپلمن و همکاران^۱ (۲۰۱۲)، تأکید می‌کنند، بنیانی که از طریق روابط والدین ایجاد می‌شود، به عنوان پایه‌ای امن عمل می‌کند که به نوجوانان امکان می‌دهد تا ارتباطات عاطفی را کشف کرده و هویت خود را توسعه دهند. این بنیان نه تنها بر باورها و ایدئولوژی‌های مربوط به پویایی بین فردی، تعهد و رضایت رابطه ای شکل می‌دهد، بلکه بر احساسات امنیت یا اضطراب در روابط دلبستگی آینده نیز تأثیر می‌گذارد (مونتگومری، ۲۰۰۵).

از طرفی اهمیت دلبستگی‌های امن والدین با یافته‌هایی که نشان می‌دهند چنین دلبستگی‌هایی اکتشاف هویت را در قلمروهای عاطفی تقویت می‌کنند، مورد تأکید قرار می‌گیرد. برعکس، ضروری است که تأثیر قابل توجه دلبستگی‌های عاطفی همسالان را بر توسعه هویت به دلیل آسیب‌پذیری نوجوانان در برابر تأثیرات خارجی در این مرحله شکل‌گیری، به رسمیت شناخت (آویلا و همکاران، ۲۰۱۲).

^۱ Kerpelman , Pittman, Cadely, Tuggle. Harrell-Levy & Adler-Baeder

در این زمینه، مطالعه‌ای که چندین فرضیه را مطرح می‌کند، روابط پیچیده بین دلبستگی والدین، دلبستگی عاطفی و هویت رابطه ای را روشن می‌کند و نقش میانجیگری دلبستگی عاطفی و اثر تعدیل‌کننده مدت زمان رابطه را بیشتر بررسی می‌کند.

اولین فرضیه، یک رابطه مثبت بین دلبستگی والدین و دلبستگی عاطفی در دختران را بیان می‌کند، این مفهومی است که توسط یافته‌های مطالعات مختلف که بر تأثیر مستقیم پیوندهای والدین بر دلبستگی‌های بعدی تأکید می‌کنند، پشتیبانی می‌شود (فینی، ۲۰۱۴؛ آویلا و همکاران، ۲۰۱۲؛ لاورسن و همکاران، ۲۰۱۴). همبستگی مثبت مشابهی برای پسران در فرضیه دوم تأیید می‌شود، که نشان می‌دهد پیوندهای عاطفی، به ویژه بین پدران و پسران، به طور قابل توجهی بر ظرفیت صمیمیت در روابط عاطفی تأثیر می‌گذارند (جانسون، ۲۰۱۵).

فرضیه‌های بعدی به بررسی عمیق‌تر همبستگی بین دلبستگی عاطفی و هویت رابطه ای در هر دو جنس می‌پردازند. در حالی که داده‌ها از یک رابطه مثبت برای دختران (فرضیه ۳) پشتیبانی می‌کنند، که نشان می‌دهد تأثیر شریک در شکل‌دهی هویت نوجوانان بسیار مهم است (بورکیت، ۲۰۱۹؛ کریستی، ۲۰۱۶)، هیچ همبستگی قابل توجهی برای پسران یافت نمی‌شود (فرضیه ۴)، که با مطالعات جانسون (۲۰۰۴) مطابقت دارد اما با یافته‌های گالیگر و دوبو (۲۰۱۷) در تضاد است. این تحقیق در ادامه یک رابطه مستقیم بین دلبستگی والدین و هویت رابطه ای در دختران (فرضیه ۵) و پسران (فرضیه ۶) را تأیید می‌کند و ادعای اریکسون در مورد نقش محوری مراقبان اولیه در شکل‌گیری هویت را تقویت می‌کند.

در نتیجه، این مطالعه، تعامل پیچیده بین روابط والدین و همسالان در شکل‌دهی هویت‌های رابطه ای نوجوانان را روشن می‌کند. شواهد تجربی نیز بر اهمیت دلبستگی‌های عاطفی در پیمودن این مرحله حیاتی رشد تأکید می‌کند و نقش اساسی روابط امن والدین را در تقویت اکتشاف و تأثیر عمیق تعاملات همسالان در تعمیق ارتباطات عاطفی برجسته می‌کند. همانطور که نوجوانان پیچیدگی‌های شکل‌گیری هویت را طی می‌کنند، تعامل این عناصر در درک پویایی روابط آنها ضروری باقی می‌ماند. این پژوهش دارای چندین محدودیت است. اول، تنها نوجوانانی که روابط عاطفی با والدین خود دارند و والدینشان در قید حیات هستند، مورد بررسی قرار گرفته‌اند که ممکن است بر قابلیت تعمیم نتایج اثر بگذارد. دوم، مکان جمع‌آوری نمونه محدود به دو مدرسه از یک منطقه خاص بوده و این دو گروه نمی‌توانند به‌طور کامل نمایانگر زمینه فرهنگی جامعه هدف باشند. سوم، داده‌ها به‌طور خودگزارش‌دهی توسط نوجوانان جمع‌آوری شده است که ممکن است تحت تأثیر سوگیری‌های شخصی و اجتماعی قرار گیرند. با توجه به این محدودیت‌ها، پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های آینده به بررسی دلبستگی بین خواهر و برادر در خانواده‌های چندفرزندی بپردازند و نیز نمونه‌هایی شامل افراد در اوایل بزرگسالی را مدنظر قرار دهند و کمال گرایی عاطفی را در سبک‌های دلبستگی مختلف و با تأکید بر طول مدت روابط تحلیل کنند.

ملاحظات اخلاقی

-تأییدیه هیئت بررسی نهادی قبل از جمع‌آوری داده‌ها اخذ شد.

-محرمانگی و رازداری شرکت‌کنندگان به طور دقیق حفظ شد.

-شرکت‌کنندگان می‌توانستند در هر زمان بدون جریمه از مطالعه انصراف دهند.

حامی مالی

این مقاله هیچگونه حامی مالی نداشته است.

تعارض منافع

نگارنده این سند علمی منافع همچون دریافت وجه یا به دست آوردن سهم در هر سازمانی در ازای نگارش این مقاله را انکار می نماید و در مراجع قانونی پاسخگو می باشد.

سپاسگزاری

از کلیه دانش آموزانی که در این پژوهش شرکت کردند و زمینه اجرایی شدن این پژوهش را فراهم کردند، تشکر و قدردانی می شود.

منابع

- Ávila, M., Cabral, J., & Matos, P. M. (2011). Identity in university students: The role of parental and romantic attachment. *Journal of Adolescence*, 35(1), 133–142. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2011.05.002>
- Büşra Bıyık. (2020, February). The relationship between the attachment styles of the adults with and without depression and the parenting attitudes of their parents. *The European Research Journal*. https://www.academia.edu/67797749/The_relationship_between_the_attachment_styles_of_the_adults_with_and_without_depression_and_the_parenting_attitudes_of_their_parents
- Crabtree, T. (n.d.). *Friendship Intimacy, Identity Development, and Romantic Friendship Intimacy, Identity Development, and Romantic Attachment among Emerging Adults Attachment among Emerging Adults*. <https://stars.library.ucf.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1985&context=honorstheses>
- Choi, H. J., Cooke, J. E., Madigan, S., & Temple, J. R. (2022). The Impact of Parent-Child Closeness and Romantic Attachment on Dating Violence Perpetration in Adolescence. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(23-24), NP22300–NP22328. <https://doi.org/10.1177/08862605211072160>
- Cor Meesters. (2008). Correlates of Self-reported Attachment (In)security in Children: The Role of Parental Romantic Attachment Status and Rearing Behaviors. *Journal of Child and Family Studies*. https://www.academia.edu/20933005/Correlates_of_Self_reported_Attachment_In_security_in_Children_The_Role_of_Parental_Romantic_Attachment_Status_and_Rearing_Behaviors
- Crocetti, E. (2014). *Iranian Validation of the Identity Style Inventory*. April 2010. <https://doi.org/10.1080/15305050903534696>
- Crocetti, E., Benish-Weisman, M., & McDonald, K. L. (2020). Validation of the Arabic and Hebrew versions of the Utrecht-Management of Identity Commitments Scale (U-MICS). *Journal of Adolescence*, 79(December 2018), 11–15. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2019.12.006>
- Crocetti, E., Beyers, W., & Çok, F. (2016). Shedding light on the dark side of identity: Introduction to the special issue. *Journal of Adolescence*, 47, 104–108. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2016.01.002>
- Crocetti, E., Cieciuch, J., Gao, C. H., Klimstra, T., Lin, C. L., Matos, P. M., Morsünbül, Ü., Negru, O., Sugimura, K., Zimmermann, G., & Meeus, W. (2015). National and Gender Measurement Invariance of the Utrecht-Management of Identity Commitments Scale (U-MICS): A 10-Nation Study With University Students. *Assessment*, 22(6), 753–768. <https://doi.org/10.1177/1073191115584969>

Delgado, E., Serna, C., Martínez, I., & Cruise, E. (2022). Parental Attachment and Peer Relationships in Adolescence: A Systematic Review. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(3), 1064. <https://doi.org/10.3390/ijerph19031064>

Dijkstra, T. K., & Henseler, J. (۲۰۱۵). Consistent Partial Least Squares Path Modeling. *MIS Quarterly*, ۳۹(۲), ۲۹۷-۳۱۶. <https://www.jstor.org/stable/۲۶۶۲۸۳۵۵>

Doyle, A. (2009). *Attachment Style With Mother, Father, Best Friend, and Romantic Partner During Adolescence*. Journal of Research on Adolescence. https://www.academia.edu/12638700/Attachment_Style_With_Mother_Father_Best_Friend_and_Romantic_Partner_During_Adolescence

Feeney, B. C., & van Vleet, M. (2010). Growing through attachment: The interplay of attachment and exploration in adulthood. *Journal of Social and Personal Relationships*, 27(2), 226-234. <https://doi.org/10.1177/0265407509360903>

Feeney, J. A., & Feeney, J. A. (2014). *Transfer of Attachment from Parents to Romantic Partners : Effects of Individual and Relationship Variables*. 9400. <https://doi.org/10.5172/jfs.327.10.2.220>

Freeman, H., Simons, J., & Benson, N. F. (2023). Romantic Duration, Relationship Quality, and Attachment Insecurity among Dating Couples. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(1), 856-856. <https://doi.org/10.3390/ijerph20010856>

Haigler, V. F., Day, H. D., & Marshall, D. D. (1995). Parental Attachment and gender-role identity. *Sex Roles*, 33(3-4), 203-220. <https://doi.org/10.1007/bf01544611>

Johnson, E. A., & Nozick, K. J. (2011). Personality, adjustment, and identity style influences on stability in identity and self-concept during the transition to university. *Identity*, 11(1), 25-46. <https://doi.org/10.1080/15283488.2011.540737>

Johnson, H. D. (2012). Relationship duration moderation of identity status differences in emerging adults' same-sex friendship intimacy. *Journal of Adolescence*, 35(6), 1515-1525. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2012.07.001>

Lessard, I. (2020). Couple Adaptation to the Birth of a Child: The Roles of Attachment and Perfectionism. *Journal of Marital and Family Therapy*. https://www.academia.edu/95734776/Couple_Adaptation_to_the_Birth_of_a_Child_The_Roles_of_Attachment_and_Perfectionism

Llorent, V. J., & Alamo, M. (2018). Utrecht-Management of Identity Commitments Scale: Validation in Spanish university students. *Frontiers in Psychology*, 9, 1-5. <http://dx.doi.org/10.3389/fpsyg.2018.01364>

Kerpelman, J. L., Pittman, J. F., Saint-Eloi Cadely, H., Tuggle, F. J., Harrell-Levy, M. K., & Adler-Baeder, F. M. (2012). Identity and intimacy during adolescence: Connections among identity styles, romantic attachment and identity commitment. *Journal of Adolescence*, 35(6), 1427-1439. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2012.03.008>

Matos, M. (2024). The Father/Mother Attachment Questionnaire (FMAQ): Factor structure invariance across Portuguese and German adolescents. *Academia.edu*. https://www.academia.edu/21995078/The_Father_Mother_Attachment_Questionnaire_FMAQ_Factor_structure_invariance_across_Portuguese_and_German_adolescents

Montgomery, M. J. (2005). Psychosocial intimacy and identity: From early adolescence to emerging adulthood. *Journal of Adolescent Research*, 20(3), 346-374. <https://doi.org/10.1177/0743558404273118>

McElwain, A. D., Kerpelman, J. L., & Pittman, J. F. (2015). The role of romantic attachment security and dating identity exploration in understanding adolescents' sexual attitudes and cumulative sexual risk-taking. *Journal of Adolescence*, 39(1), 70–81. <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2014.12.005>

Muthén, L. K., & Muthén, B. O. (1998-2021). *Mplus user's guide* (8th ed.). Muthén & Muthén.

Nunes, F., Mota, C. P., Costa, M., Assunção, R. S., & Matos, P. M. (2019). Short Form Version of the Father and Mother Attachment Questionnaire (FMAQ). *Journal of Child and Family Studies*, 29(4), 1187–1199. <https://doi.org/10.1007/s10826-019-01672-6>

Kooiman, C. G., Klaassens, E. R., Heloma, van, & Kamperman, A. M. (2012). Psychometrics and Validity of the Dutch Experiences in Close Relationships–Revised (ECR–r) in an Outpatient Mental Health Sample. *Journal of Personality Assessment*, 95(2), 217–224. <https://doi.org/10.1080/00223891.2012.740540>

Ratner, K. (2013). *The role of parenting and attachment in identity style The role of parenting and attachment in identity style development development*. <https://stars.library.ucf.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=2453&context=honorstheses1990-2015>

Ratner, K. (2014). The Role of Parenting and Attachment in Identity Style The Role of Parenting and Attachment in Identity Style Development Development. *UCF Undergraduate Research Journal*, 7(1). <https://stars.library.ucf.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1054&context=urj>

Sigamani Panneer, Acharya, S. S., & Nagarajan Sivakami. (2019). *Health, Safety and Well-Being of Workers in the Informal Sector in India*. Springer. https://www.researchgate.net/publication/330578304_Perceived_parental_attachment_and_identity_processing_style_among_adolescents

Suresh, V. N. (2024). The Impact of Early Parental Attachment on Adult Romantic Relationships: A Psychological Perspective. *Journal of Personality and Social Psychology*. https://www.academia.edu/125790548/The_Impact_of_Early_Parental_Attachment_on_Adult_Romantic_Relationships_A_Psychological_Perspective

Sibel Akme Mehmet Şekerler. (2021). Attachment Patterns, Mourning Reactions, and Dysfunctional Romantic Relationship Beliefs among Young Adults with and without Early Parental Loss. *Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Dergisi*. https://doi.org/10.4086273/93269654/s200_sibel

Umemura, T., Lacinová, L., Kotrčová, K., & Fraley, R. C. (2018). Similarities and differences regarding changes in attachment preferences and attachment styles in relation to romantic relationship length: longitudinal and concurrent analyses. *Attachment and Human Development*, 20(2), 135–159. <https://doi.org/10.1080/14616734.2017.1383488>

Wei, M., Russell, D. W., Mallinckrodt, B., & Vogel, D. L. (2007). The Experiences in Close Relationship Scale (ECR)-Short Form: Reliability, Validity, and Factor Structure. *Journal of Personality Assessment*, 88(2), 187–204. <https://doi.org/10.1080/00223890701268041>